

cena: 0,30 €

www.helpazs.edupage.sk

BODKA

Literárny špeciál

OBČASNÍK ŽIAKOV ZŠ HELPA

Jún 2023

ročník XI

číslo 5

Eko súťaž

Hore Hronom, dolu Hronom

Deň Matiek

Úvodník

„Učiteľ môže otvoriť dvere, ale vstúpiť do nich musíš ty sám.“

Počas celého školského roka 2022/2023 sa naši žiaci zapájali do rôznych literárnych súťaží. Spoločne sme na hodinách slovenského jazyka a literatúry tvorili, vymýšľali básne, príbehy. Žiaci rozvíjajú svoje tvorivé, štylistické a čitateľské zručnosti. Snaha žiakov nebola márna a mnohí boli za svoje diela odmenení. My vám v tomto literárnom špeciály ponúkame výber toho najlepšieho a zároveň prinášame návod ako začať písať básne. Veríme, že sa nám v literárnej tvorbe bude dariť aj budúci školský rok.

Prajeme Vám, aby ste si užili prázdniny a v novom školskom roku sa opäť vidíme.

„Ak viete o knihe, ktorú by ste si radi prečítali, ale zatiaľ ju nikto nenapísal, musíte si ju napísať sami.“

Koordinátorka publikačnej činnosti PaedDr. Andrea Lilková Krešáková

Ako napísať báseň?

Písanie poézie nie je jednoduché. Sú takí, ktorí to majú jednoduchšie, a takí, ktorým to pripadá trochu komplikovanejšie, aby to bolo dokonalé. Ale ak sa chceš naučiť **ako napísať báseň**. Existujú určité tipy, ktoré vám môžeme dať, ktoré vám pomôžu uistiť sa, že to nie je problém.

Chcete vedieť, aké sú kľúče k písaniu poézie? Ako napísať báseň o láske, nostalgii alebo fantázii? V tejto Bodke vám ukážeme všetko, čo potrebujete vedieť.

Básne sa skladajú z troch prvkov:

- Verš, čo je každý riadok, ktorý báseň má.
- Strofa, čo je vlastne súbor veršov, ktoré sa dajú prečítať na jeden dych a vyzerajú ako odsek.
- Riekanka, v ktorej sa verše zhodujú.

Teraz v rýme nájdete zmierenie, keď sa zhodujú iba samohlásky; spoluhláska, keď sa samohlásky a spoluhlásky zhodujú; a voľný verš, keď nerýmuješ žiadny verš (ten je najaktuálnejší).

Ďalším zo základných konceptov, ako napísať báseň, je **metriky**. Toto je súčet slabík vo verši a je to veľmi dôležité, pretože každý verš musí mať niekoľko slabík vzťahujúcich sa na posledné slovo. Ak je to slovo:

- Akútna: ešte jedna slabika.
- Llana: zostane tam, kde máš.
- Esdrújula: jedna slabika sa odpočíta.

Nakoniec musíte vziať do úvahy aj štruktúru. To znamená, ako sa budú rôzne verše rýmovať a vytvárať. Je potrebné povedať, že existuje niekoľko typov a každý z nich sa môže cítiť príjemnejšie s jedným alebo druhým.

Tipy na napísanie básne.

Keď stojíte tvárou v tvár prázdnej stránke, musíte mať úplne jasno v tom, ako napísať báseň. Písanie básne o láske nie je to isté ako báseň o nenávisti. Nie je ani to isté napísať realistickú báseň ako fantasy báseň alebo báseň so špecifickou témou. Predtým, ako sa pustíte do toho, musíte vedieť, o čom chcete písať, pretože dávať niektoré vety, ktoré sa rýmujú bez ďalších okolkov, urobí každý, ale to, že sa rýmuje a niečo povie, je už zložitejšie. Poézia nie je román, v ktorom by ste mohli rozšíriť to, čo chcete, ani nie je poviedkou, kde rozprávate príbeh s obmedzeným počtom slov. V básni musíte urobiť samotné slová krásne, a to nielen kvôli slovám, ale aj kvôli rytmu, zvuku ...Je dôležité, aby ste okrem toho, že budete vedieť, o čom písať, mali aj na pamäti, čo chcete povedať aký je cieľ básne alebo čo chcete, aby čitateľ cítil, keď ju bude čítať. Metafory sú charakteristický prvok poézie, a slúžia na skrášlenie jazyka. Teraz prejdite na tie, ktoré sú už známe a ktoré si každý vytvára sám. Je v poriadku na nich založiť, ale „perly rosy“ alebo „obmedzujúce vášne“ sa už veľa používajú, takže nepotešia vaše publikum. Pozor na interpunkčné znamienka. Ak píšeš báseň neznamená, že by sa nemali rešpektovať interpunkčné znamienka. Aj keď môže existovať väčšia flexibilita, pravdou je, že ich musíte použiť aj vy, najmä na prestávky medzi veršami a strofami. V opačnom prípade môžete prísť nato, že je váš odkaz taký dlhý, že si čitateľ ani nepamätá, ako sa začal, alebo že sa zastaví a vydýchne a skrakuje celkový význam poézie. Keď skončíte, zarecituje báseň. Je to najľahší spôsob zistiť, či báseň skutočne „má život“. Čo je to? Ide o to vedieť, či je to zvuk, či má rytmus, intonáciu, význam a či vás skutočne núti niečo vyvolať. Ak sa vám zdá, že keď to čítate, nemá to život ani zmysel, nenechajte sa odradiť a skúste to znova. Dôležitá vec a to, čo by ste mali skúsiť, je povedať v týchto niekoľkých riadkoch všetko, čo chcete, a že každé slovo v sebe nesie množstvo citu, vďaka ktorému je celé „poetické“.

Posledná rada, ktorú vám dávame, je taká preštudujte si všetko, čo súvisí s literárnym žánrom poézie. Jediný spôsob, ako sa zlepšiť vo svojich básňach a byť odborníkom na danú tému, je dozvedieť sa o tom. Preto nestačí len čítať básne a zistiť, ako poéziu robili iní autori z minulosti a súčasnosti, ale musíte vedieť, aké sú základy, história a transformácie, ktorými si prešiel, aby objavil svoju vlastnú cestu.

Trúfate si teraz napísať báseň?

Deň Matiek sa oslavuje každú druhú májovú nedeľu. Vtedy deti dávajú svojim mamičkám darček. Naši žiaci si svoje mamičky chceli uctiť aj básňami. Spoločne sme na Deň Matiek vytvorili báseň so šiestakmi a krásnu báseň pre svoju mamičku vytvorila aj žiačka 7.A triedy.

Deň Matiek

Na deň Matiek kvety rastú, rád ťa vidím šťastnú.

Maminka moja mám ťa rád, som s tebou veľký kamarát.

Mám rád tvoju teplú dlaň, postavu máš stále ako laň.

Srdiečko máš plné lásky, rád hladkám tvoje vlásy.

Najradšej na svete ťa mám a sladké bozky ti dám.

žiaci 6.A

Mamička

Dnes deň výnimočný je.

Maminky majú sviatok to sa vie.

S úsmevom deň začínajú.

Deti večer ukladajú.

Dnes do roboty, nepustím ťa.

Sviatok tvoj je najkrajší dneska.

Umyjem riad a utriem prach.

Ty budeš iba spať.

Ružičku ti darujem a úsmev ti vyčarujem.

Budem tvoj sluha dnes. No nezvykaj si na to jasná vec.

Miriám Ďuricová, 7.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Do 2.ročníka celoslovenskej literárnej súťaže sa zapojili žiaci 2. stupňa. Spolu sme do literárnej súťaže poslali 20 literárnych prác o prírode na Horehroní, živote deti pri rieke Hron. V 2.kategórii, žiaci 5.-9. ročník, v literárnej súťaži boli odmenení aj dvaja naši žiaci. V tomto čísle si môžete prečítať všetky práce zaslané do súťaže.

Na Horehroní sa dobre máme,
každý deň si vychutnáme.
Hron nám tu vyviera
je to naša horehronská riviéra.

V meandroch rieky Hron,
čaro prírody sa skrýva v ňom.
Majestátne Nízke Tatry,
žiť sa nám tu patrí.
Nad Hronom sa týči Kráľová hoľa,
ostať tu žiť je každého dobrá vôľa.

Deti sa pri rieke hrajú
a nové zážitky majú.
Život na Horehroní je krásny,
pri rieke Hron sa ľahko básni.

Príroda je tu vzácna
veď nie na darmo
sa tu každý vracia.

Lucia Škvarková, 8.B

Hore Hronom, dolu Hronom

Hore Hron, dolu Hron ja som Horehronka,
pod'ťte chlapci do nás budem vám frajerka.....
Aj takto znie jedna z pesničiek o Horehroní,
o tom našom krásnom kraji, plnom pekných prekvapení.

Hore Hronom, dole Hronom, tečie rieka Hron,
popri ňom sa deti hrajú, veselo si aj spievajú.
Horehronské hrdé dievky, vycifrované panenky,
po dedine sa šikujú veselo si pospevujú.

Horehron má krásne vrchy, hole, lesy aj háje,
v minulosti často po nich chodili aj naše matere.
Chodili tam kravy pásť aj seno hrabať do bokov,
prítom si aj oddýchli a zaspievali pre chlapcov.

Kráľova hoľa to je taký krásny vrch,
celý rok tam ľudia chodia na túry aj pre oddych.
Odtiaľ krásna príroda je,
odtiaľ všetko farebné je.

O Kráľovej holi známa pieseň znie, že tam strom zelený je,
vrch má vraj naklonený k tej slovenskej zemi.
Tiež sa o nej píše spieva, dokonca sa filmy hrajú,
Kráľovu hoľu pozná každý z nás, každý sa tam vracia zas a zas.

Dolinami potok tečie, číre zdravé bystriny,
ľudia si v nich močia nohy a pijú z tej vodiny.
Stačí zavrieť oči a napnúť uši,
človek sa tam zdravo cíti až mu z toho srdca búši.

Dá sa tu aj previesť vozňom, čiernohronskou železničkou,
ktorá v Čiernom Balogu vedie aj futbalovým ihriskom.

Na výlet ňou sa tešia mladí, starí, vedie z dediny do dediny,
môžu vidieť krásy prírody aj skanzemovskej doliny.

Lyžovačka na Horehroní, od Telgártu po Čierny Balog
vyberte si veľkí, malí, veď to máte len na skok.
Akcie aj atrakcie, ktoré skúsiť treba,
lyžovačka, sánkovačka, veď za zážitok človek
nič nedá.

V lete zasa splavy Hrona, hore dole na kolese,
čo si každý sám donesie a potom už len čľup do
vody.

Turistiky na bicykli, cez lesy aj cez dediny,
Porobené cyklotrasy, vyskúšame tiež cyklodreziny.

Lenka Oravkinová, 6.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Najkrajšie stromy sú na Horehroní
aj známa pieseň z lesov pramení.
Príroda všade okolo nás je,
je to naša krása to každý vie.

Krásnu rieku Hron máme,
radi sa pri nej hráme.
Deti sa chcú hrať
a predovšetkým zabávať.

Okolo nás sú Nízke Tatry
k ním veselý život patrí.
Vidíme Kráľovú hoľu pred nami
a pekné lúky za nami.

V Hrone sa meandre točia,
voda vyviera do úbočia.
Život v tomto kraji je krásny,
preto ho mnohí opísali v básni.

Nikola Parížová, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Rieka Hron tu šumí,
regiónom Horehronie si prúdi.
V Telgárte ona vyviera,
meandrami sa prediera.
Odtiaľ na skok do lesa,
Kráľová hoľa sa zatriasa.
Vďaka stromom zdravý vzduch.
Oddych pokoj a hneď nový duch.

Naša obec krásnu prírodu v sebe skrýva.
nám všetkým sa v nej dobre býva.
Leží na hrebeni Nízkyh Tatier a na juhu úbočím Muránskej
planiny,
kde sa ľud staral o svoje pastviny.
Spokojný, ale ťažký život tu ľudia žili,
pre svoje pasienky, polia, lúky a dobytok sa morili.

Kultúra v obci žije,
folklór nás všetkých pohlcuje.
Hra to nie je veru ľahká
jednokročka, dupák a koleso ich láka.
Deti, mladí, starí spevom a tancom si život spríjemňujú,
a na svoje zvyky a tradície radi ukazujú.

Eliška Gergeľová, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Ozvena jasná s' a by zvon,
ozýva sa rieka Hron.
V údolí lúky, dedinky krásnej,
vyvierat' sa pustí v prírode hlasnej.

Dedinka Telgárt sa ona volá
a nad ňou stojí majestátna Kráľová hoľa.
Všade vôkol hrávali sa deti,
no čas vždy tak rýchlo letí.

Že z detí vyrástli už dospelí ľudia,
a prírodu k životu teraz budia.
Žeby rýchlo ona vstala hore,
pozerala sa na deti svoje.

Nízke Tatry, príroda tu vanie
to je naše krásne Horehronie.

Vanesa Valašťanová, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Keď sa dívam z okna,
Kráľová hoľa s' a matka hôľ.
Tíško na mňa volá.
stráži lúky, lesy
i meandre Hrona.
Dedičstvo otcov,
naša domovina.

Keď sa pozriem z okna von,
vidím rieku Hron.

Teplé slnko láka,
veľa detí v ňom.
Horehronie, Nízke Tatry,
tradície, kroj.

Tu sa vždy rád veľmi vrátim.
Tu je domov môj.

Damián Skladaný, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Nízke Tatry a v nich lesy,
to je to, čo niektorých desí.
Krásna príroda a strmý chodník
ježko sa, ale radšej skryje pod pník.

Na lúke sú krásne kvietky,
v krásnych krojoch tancujú dietky.
Kráľová hoľa sa v diaľke vypína,
Horehronie sa v telke zapína.

Rieka Hron v tomto kraji vyviera,
každý sa pri túre o strom opiera.
Život ľudí na dedine je krásny,
je to ako hra slovíčok v básni.
Toto je môj rodný kraj,
podľa mňa je tu všetko fajn.

Som tu šťastná v tomto kraji,
kde sa každému dobre darí.

Andrea Babel'ová, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Horehronie krásne
máme
lúky, stromy, stráne.
Nad dedinou tečie Hron,
mnoho rybiek pláva v ňom.

Máme radi prírodu,
pretože tam máme odrodu.
Kráľ'ová hoľa nás hrdo víta,
Nízke Tatry to je pýcha.

Život je tu veru krásny,
preto sú tu ľudia šťastní.
Majú radi tradície
sú vždy plný fantázie.

Nikolas Rusnák, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

V Nízkyh Tatráh rieka Hron vyviera,
meandre aj príroda je samá nádhera.
Tam, kde meandre Hrona stekajú
tam sa deti hrajú.

U nás pri rieke Hron,
kúpe sa veľa detí v ňom.

Ľudia sú tu čestní
ako stromy, lúky, lesy.

Rieka Hron tu básni,
život je tak krásny.
Kráľová hoľa sa tu nachádza
hra o život prichádza.

Deti chodia do lesa,
naša príroda je noblesa.
Aj bežecké preteky tu robievame,
vždy sa na nich zadýchame.
Horehronské dni spevu a tanca tiež máme,
vtedy sa tu všetci zabávame.

Laura Poliaková, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Horehronie to je kraj krásny,
no život často nejasný.
Aj hľa na tom Horehroní,
veľká rieka Hron pramení.

Hoc cez neho tečie rieka Hron,
vôkol nej je aj krása hôr.
Nadchne nás tu každý strom,
lúky, lesy, čistý vzduch,
hneď je v tele zdravý duch.

Deti sa tu hrajú
a krásu prírody si užívajú.
Život ľudí je tu šťastný,
preto vám dnes o ňom básnim.

Jakub Skladaný, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Žijú tu ľudia hrdí,
aj keď život je dosť tvrdý.

Horehron je môj kraj rodný,
všetci sú si v ňom rovní.

Horehron je krásny kraj,
nachádza sa tu veľa naj.

Ozdobou sú lúky, lesy,
na nich šantia hravé deti.

K oblohe sa týčia Nízke Tatry,
pália sa tam vysoké vatry.

Adrián Pribylina, 6.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Horehronie, ten môj rodný kraj,
Je on taký malý raj.
Tam je krásna príroda,
čo každého privolá.

To Horehronie rozmanité je,
taký les nikde nie je.
Tam, kde môj pohľad spočinie,
taká príroda inde nie je.

Každé dieťa sa tu hrá,
ani voda v rieke mu nie je studená.
Aj Ty poznáš Kráľovú Hoľu?
tu pýchu moju?

Alebo tu riekou Hron?
V ktorej prúd je mocný ako hrom?
Či tie hory, čo sú okolo nás?
V ktorých stromy môžu ticho rásť?

Horehronie, ten môj rodný kraj,
je on taký malý raj.
Aj keď odtiaľ občas odíjdem,
cestu späť si vždy nájdem.

Matias Oravkin, 5.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Krásne je to Horehronie,
folklórom tu všetko znie.
Prírody tu veľa nájdete,
aj Kráľovu si vyšľapete.

Lesov je tu veľa,
aj rieka Hron tu vyviera.

Na Horehroní sa obec Heľpa nachádza,
do školy tu veľa detí prichádza.

Deti sa tu vyhrá veľa,
príde sem aj škôlka celá.
V Hrone studená voda tečie,
aj plno rýb sa tu vlečie.

Nela Maková, 6.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Cez Horehronie tečie rieka Hron
a nad ňou lieta dron.
Uskutočňujú sa plesy
a ľudia radi navštevujú lesy.

V prírode voda vyviera,
pije ju každé zviera.
Na Kráľovej holi,
stará budova horí.

Na tráve sa hrajú deti,
kým cez Horehronie niečo nepreletí.
Málo rokov majú,
keď uvidia loptu hneď utekajú.

Samuel Jánošík, 6.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Nad dedinou pekne z kraja,
Horehronie rieka spája.

Menom Hron ju nazvali,
Kohože sa spýtali?

Je dlhá, predlhá, dlhšia než štafeta.
Kto všetky kamienky na jej dne poráta?
Ach voda vodiča poklad si ty.
Kto sa ťa napije bude sýty.

Rieka, čo v blízkosti pramení,
je pre človeka vždy dobrým znamením.
Bez vody žiť sa veru nedá,
to vám dokáže každá veda.

Voda pre život dôležitá si,
kto teba znečistí ublíži si.
Voda je potrebná pre každého z nás,
veď aj vďaka nej vyrastie klas.

Nad Hronom motýle lietajú,
a deti šantia, hrajú sa a kvety zbierajú.
Hron Hronček rieka, ty mohutná si,
kto z teba odpije vyrastie do krásy.

Nad Hronom Kráľová hoľa sa pýši,
a ty krásna príroda čarovná si.
Aj lesy zelené pridajú k umeniu,
vyčistia ovzdušie celému Horehroniu.

Monika Hudáčková, 6.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Hron je rieka slovenská,
vlieva sa doň rieka Zvolenská.
Pod Kráľovou hoľou tu vyviera,
po ceste silu naberá.

V Hrone čistá voda je,
rybičky v ňom chováme.

Šťastné si v ňom plávajú,
a plutvami mávajú.

V jej toku šumný tón počuť,
rieka sa vydáva na dlhú púť.

Voda studená priehľadná je,
silu zdravie krásu nám dopraje.

Deti okolo rieky behajú,
radosť a smiech prírode dávajú.

Vtáčiky nad hlavami krúžili,
deti ich s úsmevom zdravili.

Futbal či florbal hrajú,
hlavne je že už športujú.

Miriama Ďuricová, 7.A

Hore Hronom, dolu Hronom

Horehronská hra láka veľa detí,
idú ku rieke Hron a zbierajú tam smetí.
Pod Kráľovou holou vyviera rieka krásna,
naša predstava o prírode je jasná.

Voda tečie do lesov, tam kde je veľa krásy.
Všetci si však myslia, že tam medveď spí si.
V lesoch je však veľa smiechu
toho sa nezmestí ani do vleku.

V horehronskej prírode deti radosť majú.

Behajú po dvore a radi sa tu hrajú.

Všetci sa tu dobre máme,
spievame si aj sa hráme.

Iba pár euro tete dáme
a už v ruke rožky máme.
Žije sa tu najt'ažšie,
ale Horehronie je najkrajšie.

Richard Fil'o, 6.A

Šepoty od Hrona

Za obcou Telgárt
žije vetrík Šepkár.
Rozšepkal, že narodil sa Hron,
zrazu bol z toho veľký zhon.

Dlho bol Hron čistý,

veselý, plný zdravia.

Vetrik si bol istý,
čo šepoty mu vravia.

To bolo dávno, pradávno,
a čo je nové dnes?

Čo to pláva v Hrone?

Jednoducho – des.

Keď sme to deti zistili,
do čistenia sme sa pustili.
Našli sme fľaše sklenené,
zbytočné veci hodené.

Hron ďalej tiekol, vodu bral
a mal jej často po okraj.

Vyzeral cestou šuhaja,

by čistil vždy Hron od kraja.

Rybičky si v ňom plávali

kormoránov sa veľmi báli,

Nás detí od Hrona jedno spája:

Neposlať smeti do Dunaja!

Nikola Bošel'ová, 8. A

Môj kamarát Hron

Raz dávno-pradávno, pod vysokým vrchom si zvedavá podzemná voda prerazila cestu von, aby uzrela krásy sveta. Nad nevel'kým prameňom priezračnej trblietavej vody, prevzala zodpovednú stráž hoľa hôľ – Kráľ'ova hoľa.

Tak ako vody Hrona si tancovali a krútili sa meandrami, hlbili koryto prekrásnym krajom, tak pribúdalo jeho obdivovateľ'ov. Ľudia pri rieke kosili trávy, hrabali voňavé sená,

pásli statok. Vzniklo tu veľa nových ľudových piesní, ktoré počúval Hron, Kráľova hoľa i celé malebné údolie. Ľuďom sa pri Hrone páčilo. Postavili si tu svoje príbytky. Tak vznikali prvé osady, obce, mestá a v nich kostoly i závody, čo dávali ľuďom obživu.

Hron znel v ľudových i autorských piesňach, ktoré sa šírili naprieč Slovenskom. Aj ja

si rád zaspievam o Hrone a o Horehroní: „Hore Hron, dole Hron ...“, „Najkrajšie stromy sú na Horehroní“ alebo aj túto:

„Až jeseň hrdzou zbronie,
vráti sa na Pohronie,
vráti sa ako dobrý dážď.

V mori tráv nevie zabudnúť,

môj starý priateľ Hron,
tak ako ja na augustové rána.“

Najväčšiu radosť z rieky mali v minulosti a majú aj dnes deti z Pohronia. Verím, že Hron – čarovná rieka môjho detstva to vie: veselo si poskakuje a hĺbi svoje koryto hlbšie a hlbšie. Podobne ako šantivé deti, aj Hron je veselá i zvedavá rieka. Poznáva naše Slovensko od Telgártu až po Štúrovo, kde sa vlieva do mohutnejšieho Dunaja. Spolu s riekou, poznávame Slovensko aj my, žiaci. Na prírodovede, vlastivede, environmentálnej výchove a geografii.

Hron zabíja necitlivosť a nezodpovednosť ľudí, ktorí tento zázrak prírody znečisťujú. Zbraňou rodiča, učiteľa a žiaka nie je meč, ale zdravý rozum, ktorý káže Hron a celé Horehronie chrániť.

Hron prichádza i odchádza ako človek, ktorý sa rodí, žije, chorľavie i zomiera. Akí budeme my, taký bude aj on – náš kamarát Hron.

Martin Pribylina, 8. A

Pri rieke Hron

Rád sa dívam na jednu rieku,

tá rieka sa volá Hron.

Krivuľa, Rácov, Postal'

vlievajú sa doň.

Vyviera pod Kráľovou hoľou,
vlnky tancujú vlastnou vôľou
a kto má rád adrenalín – žiaden problém:
- Ja Hron splavím !

Naprieč celým Slovenskom,
tečie celé roky,
ja nad mapou skláňam sa
a rátam prítoky.

Hron je pýchou pre náš kraj,
veľký pozor vždy naň daj,
vzácnu riekku neznečisťuj,
vzácnu perlu Horehronia, chráň !

Vratko Skladaný, 8. A

EKO súťaž Polomka 2023

Aj v tomto školskom roku sa žiaci našej školy zúčastnili **EKO** súťaže v Polomke. Súťaž pozostávala z literárnej, výtvarnej a vedomostnej časti. V literárnej sa nám darilo vynikajúco. Žiaci vytvorili mnoho básní o planéte Zem. V Bodke Vám ponúkame tie najlepšie z nich. Jednotlivé ocenenia si odniesli:

Poézia - 2. kategória

1. miesto: Monika Hudáčková, 6.A
2. miesto: Nela Maková, 6.A
3. miesto: Adrián Pribylina, 6.A

Poézia - 3. kategória

2. miesto: Lucia Škvarková, 8.B

3. miesto: Samuel Martin Černák, Šimon Nosko, 8.B

Planéta Zem

Deti pozrite sa sem,
toto je planéta Zem.
Na glóbusu modré moria,
hnedé hory a pohoria.

Túto krásu treba chrániť,
musíme sa o to snažiť,
lebo veľká hrozba tu je,
planéta sa otepľuje.

Treba pridať ruku k dielu,
prihlásiť sa k tomu cieľu,
aby sme to zmenili,
planétu si chránili.

Samuel Černák , 8.B

Planéta Zem

Všetko pre našu Zem ja robím
aj PET fľaše do automatu hodím.

Dobrý pocit z toho mám,
že o prírodu dbám.

Spolu chráňme prírodu,

aby sme ju udržali ďalšiemu rodu.
Čerstvý vzduch je rada dýcham,
aj keď z peľu občas kýcham.

Veľkú časť Zeme voda tvorí
a v nej žijú krásne hory.
Na oblohe malý mráčik
vedľa neho letí vtáčik.

Deti sa na lúke hrajú,
lesné zvery na nich pozerajú.
Preto našu Zem radi majme,
odpadky v nej nenechajme.

Lucia Škvarková, 8.B

Planéta Zem

Dost' často zabúdame
na planétu, na ktorej žijeme.
Je úžasná zaujímavá,
veľa nám dáva.

Prečo teda ničíme si ju sami?

Prečo len keď meteorit na ňu spadne rozmýšľame, čo bude s nami?

Ved' môžeme pridať ruku k dielu, k jej záchrane.

Ako teda pomôcť našej planéte?

Čím ja môžem prispieť? Chlapec v puberte?

Budem šetriť elektrickou energiou
a nebudem trpieť mobilnou demenciou.

Pôjdem s chalanmi von predsa,
stavat' bunker do lesa.

Pred medved'om sa skrývat',
a tak trochu odpočívat'.
Je to predsa super byt' v Chille,
a pozerat' sa na nočné motýle.

Tá naša zemička,
úžasná matička,
dáva nám dary
tak si ich vážme
a nebudeme mať kyslé dažde.

Šimon Nosko, 8.B

Planéta Zem

Vo vesmíre ticho pláva
s Marsom sa aj porozpráva.
Je to krásna planéta
v modrých šatách odetá.

Naša ZEM je guľatá
žijú na nej zvieratá.
Veľa na nej žije ľudí
za chvíľu sa svet zaplní.

Aj keď sme len malé deti
vieme triediť odpad, smeti.
S prírodou som kamarát
na jej fotky používam fotoaparát.

Auto, kombajn, bager, traktor,

cestovať bude aj redaktor.

Lásku všade rozdávať
Krásy ZEME spoznávať.

Nela Maková, 6.A

Planéta Zem

Naša zem je malá guľa,

vesmírom sa rada gúľa.

Je to modrá planéta,

v žiari slnka odetá.

Obklopená vrstvou vzduchu,

spôsobí aj dosť rozruchu.

Žijú tu ľudia aj zvieratá ,

kto na zemi všetkých poráta.

Malá guľa guľatá ,

kto jej diery zapláta?

Tie, čo vznikli vinou ľudí,
dymov, čo z komínov čmudí.

Vymierajú pralesy,

Čistá voda, kdeže si ..?

Vzduch je zase plný prachu,

Ľudia žijú pritom v strachu.

Máme radi našu zem,
Chráňme si ju...už to viem.
Keď mám rada našu zem,
tak len dobre pre ňu chcem.
Musím začať od seba,
veď všetci žijeme z chleba
Dobro ,lásku rozdávať.
Budeme sa dobre mať.

Monika Hudáčková , 6.A.

Planéta Zem

Zem je malá planéta,
ktorá vo vesmíre lieta.
Ľudia zbierajú plasty,
a voda vyteká si.

Na Zemi je ľudí veľa,
do vesmíru ich poslať treba.
Mimozemšťania nás otravujú,
kým ľudia bomby nevystreľujú.

Na svete je veľa stromov,
uvidíš medveďa utekaj domov.

V lese hríby rastú,
stromy samé nevyrastú.

Chránme si našu Zem,
pre život ma veľký význam už to viem.

Na lúkach rastú kvety,
a lúky sú plné deti.

Samuel Jánošík, 6.A

Planéta Zem

Zem je krásna planéta,
v modrých šatách odetá.
V modrých šatách vo dne, v noci,
točí sa okolo svojej osi.
Zbalila si štvoro šiat,
každý má iné rád.
Niekto má rád šaty jari,
s rozkvitnutými stromčekami.

Iný zase s lúčnym kvetom,
čo voňajú pestrým letom.
Tretie zase farbami,
jesennými listami.

V štvrtých iba biela farba,
sneh a musí byť aj sranda.
Takto vnímam našu Zem,
vážim si ju najviac ako viem.

Adrián Pribylina, 6.A

Tvorivé hodiny slovenského jazyka a literatúry

Na hodinách slovenského jazyka a literatúry sa snažíme pracovať čo najefektívnejšie a spoločne okrem básni, príbehov vytvárame aj iné žánre.

V 5.ročníku sme sa v tomto školskom roku naučili napísať súkromný list, pohľadnicu, inzerát, pozvánku, vizitku, plagát, jednoduché rozprávanie v časovej postupnosti, komiks.

V 6.ročníku sme tvorili statický opis, dynamický opis, charakteristiku, ja-rozprávanie, on-rozprávanie s prvkami priamej reči.

V 7.ročníku sme tvorili príhovor, umelecký opis, dynamický opis.

Vo 8.ročníku sme tvorili novú básnicku formu cinquain, modlidby, slávnostný prejav, úvahu.

V 9.ročníku sme sa naučili napísať životopis.

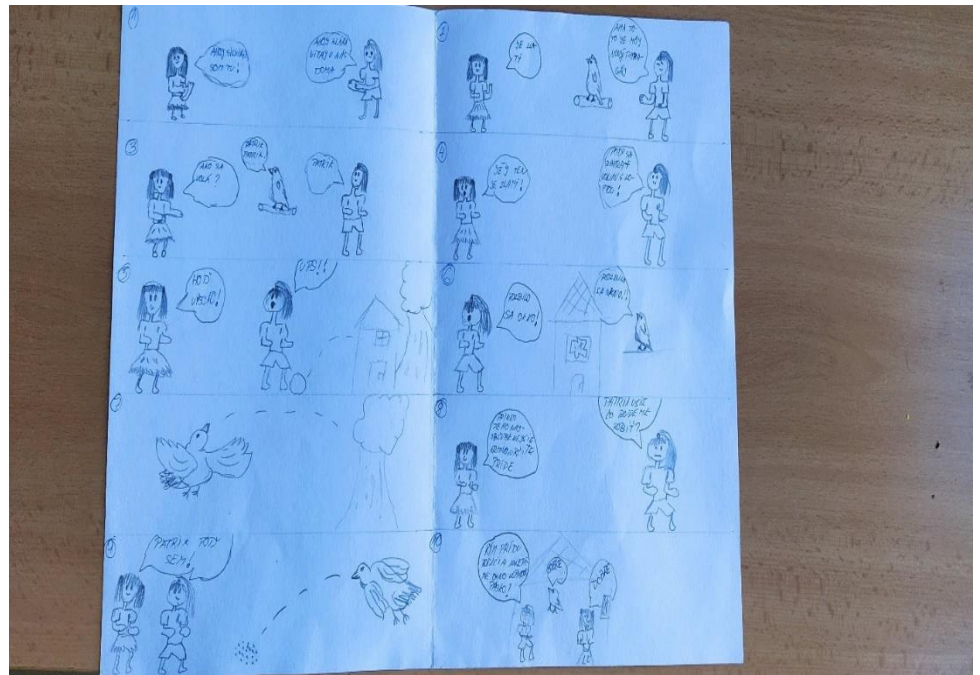
Okrem toho sme na hodinách literatúry pracovali na čitateľských denníkoch a spoločne čítali rôzne žánre.

To, či sa nám to podarilo posúdiť sami. Z každého ročníka vyberáme ukážky prác žiakov.

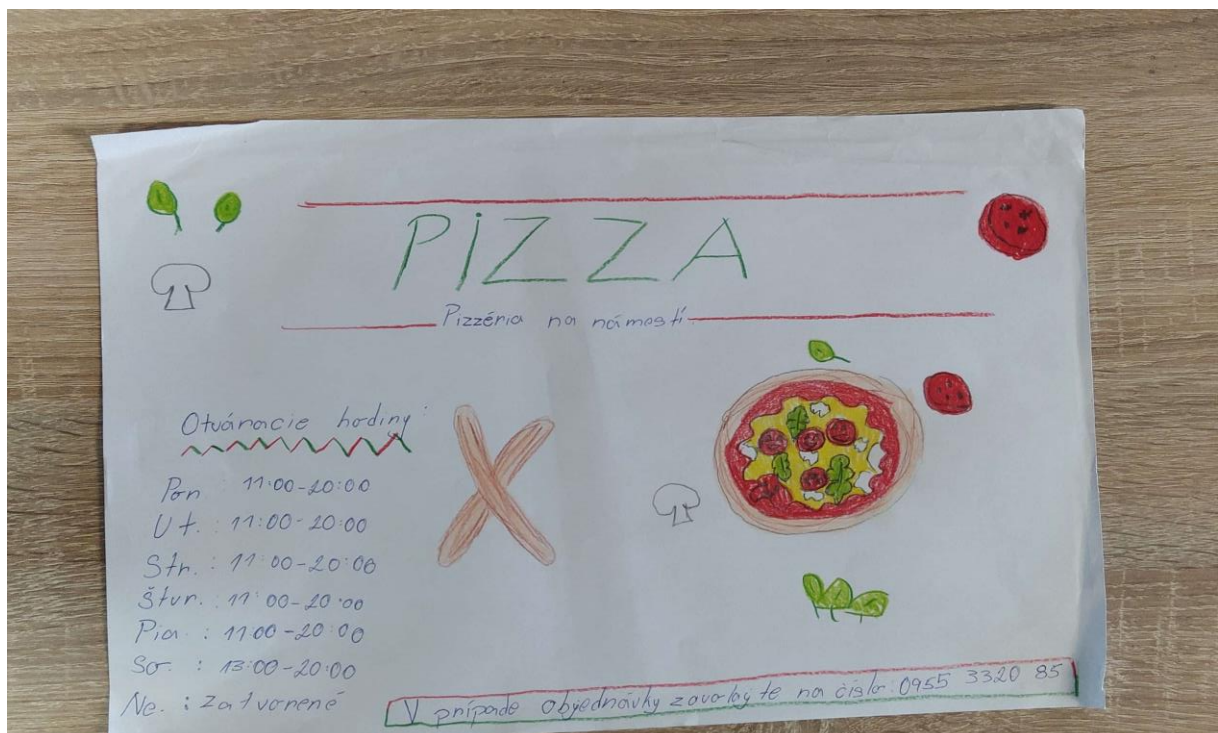
Komiks, 5.ročník

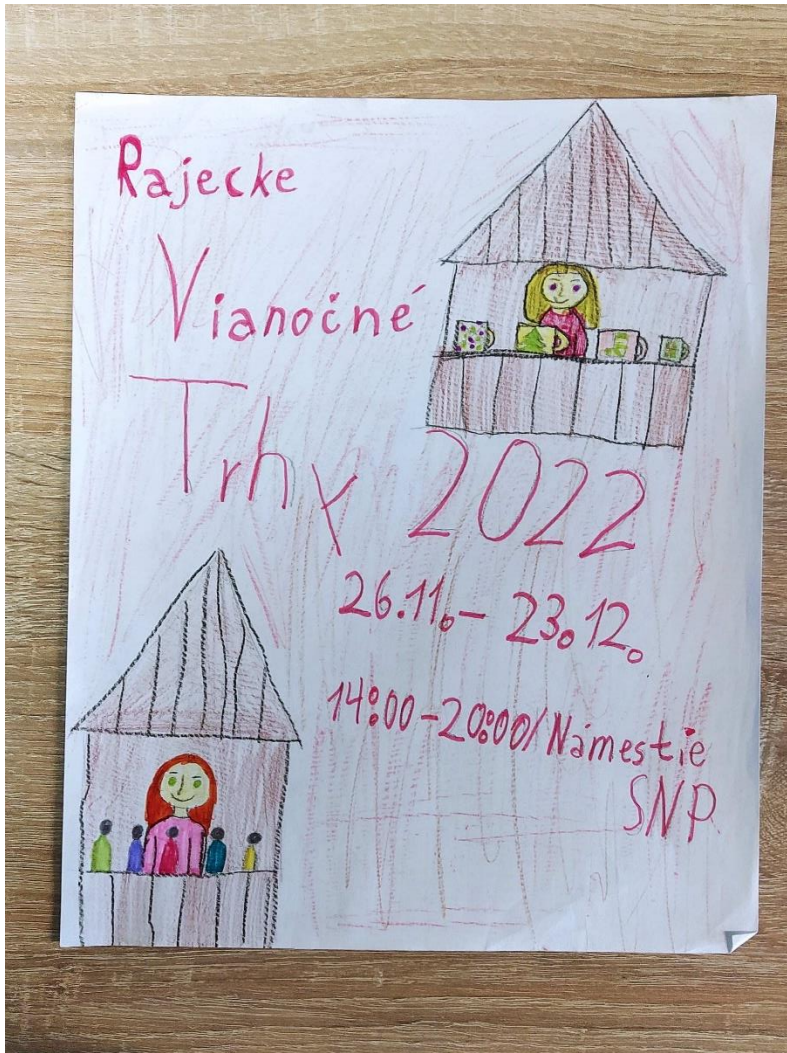
Komiks, 5.ročník

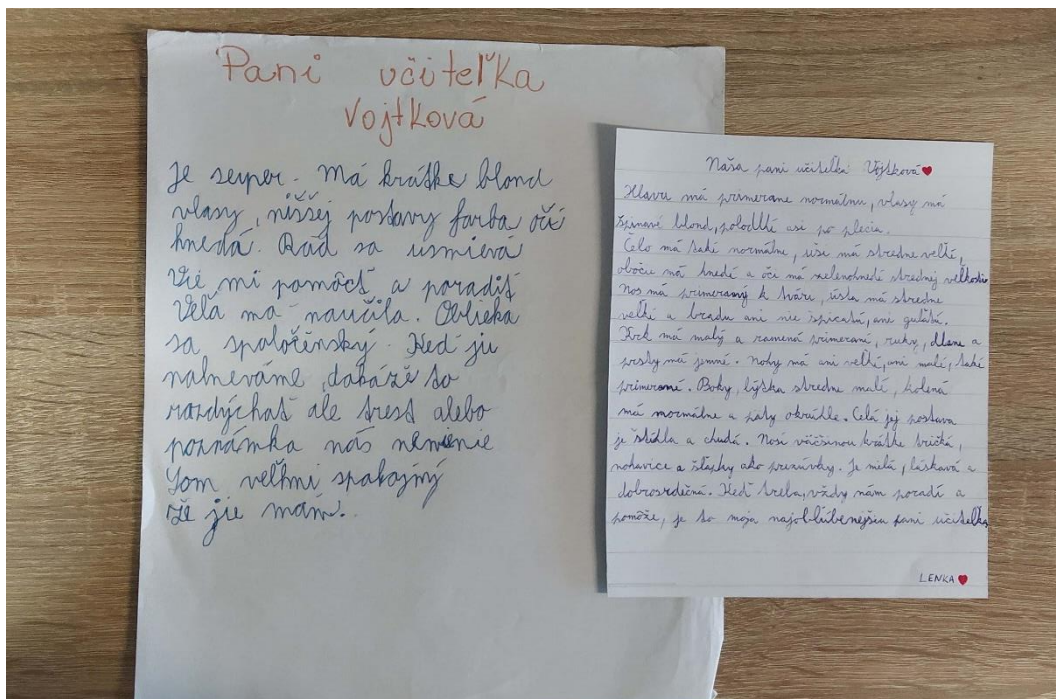
Plagát, 5.ročník

Plagát, 5.ročník

Charakteristika, 6.ročník

Naša krásna učiteľka

Na opis som si vybral Janu Vojtkovú učiteľku
je škola krásna učiteľka. Je štíhlej a krásna
vysokej postavy. Má čierne blond vlasy,
dlhé asi dvadsať centimetrov. Má krásne
oči rovnako veľké krásne. Má malý
noštek a krásne veľké prsty. Ruky a nohy
sú k tomu primerane dlhé. Čiže má obličnú
modrú šaty a čierne topánky na podpätku
Baví ju šport a lyžovanie. Je to najlepší učiteľka.

Pani učiteľka Vojtková

Pani učiteľka má krásne čierne blond
vlasy. Tvár má okrúhlu. Jej oči sú krásne
veľké, zelené a krásne. Má krásne
strednej veľkosti. Má malý a krásny
ich krásne krásne. Dominantnou farbou
jej tváre sú prsty. Má ich malý a krásny
jemnej čiernej farby. Jej postava je
strednej veľkosti. Pomenia má ústa.
Ruky má krásne veľkosti. Ruky
má krásne a krásne krásnymi
prstami. Nohy má krásne a krásne
vyšporované. Pani učiteľka je krásna
a krásna. Má rada biológiu a šport.

Reklama, 5.ročník

Inzerát, 5.ročník

Jack russel na
predaj

Č. D. 28139 Hronská
Lázeň nad Křenou

Je ochraný, odčervěný.
Má šesti špičtin.

Predám len do
dobrej rodiny.

Ab máte nájsjem
tel.č.: 0948 198 589

Mgr. Aliska Georgiová
kondičný pre deti a rodiny

Kolářova 12
97401 Ranská Bystrica
Tel: 091 054 332
email: chella@com.sk

Dáň hotel

Ing. Soňa Grigelová
Hronská 29/58
97667, Lázeň nad Křenou

tel. 0948 198 589

alfanzgrigel@gmail.com

Nechboví štúdio

Vaneša Vališková
manikérka
0851 998 643

Balkón 42,056 01 mašina
nechbovestudio@gmail.com

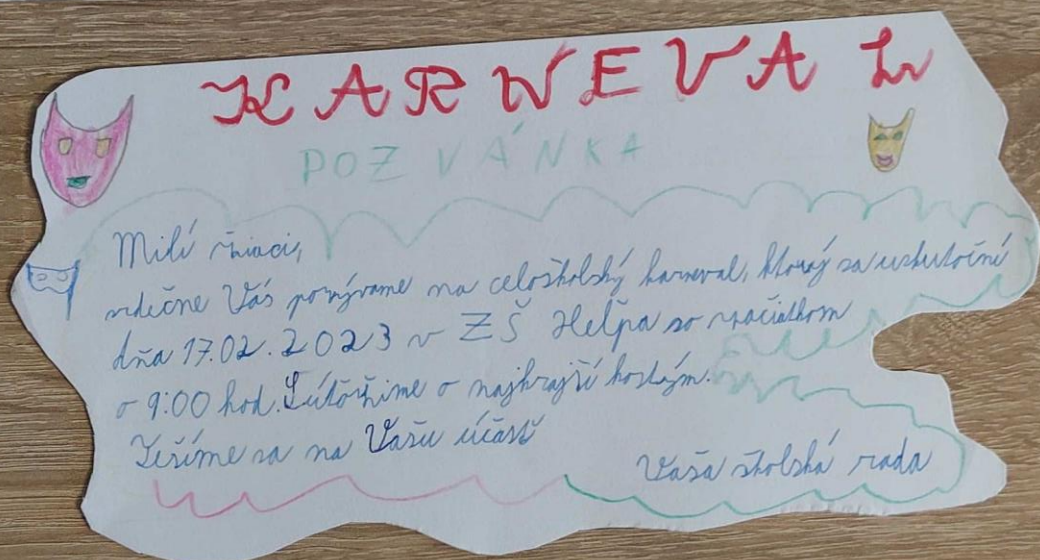
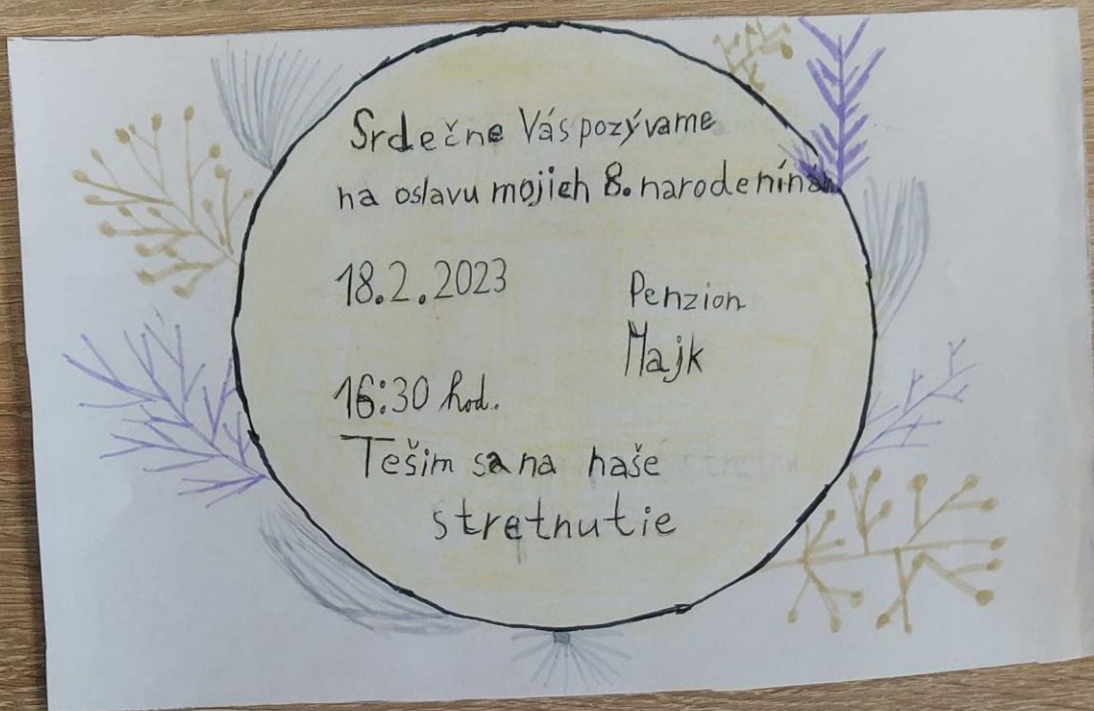
Filip Gáll
spisovateľ

Letopis
Základná škola Letopis

Tel.č.: 0904 932 338

Pozvánka, 5.ročník

1. písomná slohová práca

Umelecký opis (jeseň)

Leto je preč. Odšlo na dovolenku a k nám sa somalisky vráť-
kráda jeseň.

Tak ako každé ročné obdobie aj jeseň má svoje čaro. Laníme
nás svojou pestrosťou, ktorá každému človeku pohľadá oči. Far-
by sú také krásne, že by také farby nenamiesal ani ten ten
najskúsenejší maliar. Kraje lúk a poli miestami horia krás-
nou červenou farbou šípok, ale i suhomodrou farbou borieviek.
Príroda sa pripravuje na zimu. Najavo nám to dávajú aj
lastovičky. Ichomáridujú sa na drôtoch a svojím iskebotom
sa lúcia s letom a chystajú sa na dlhý let za septom do dá-
lekých krajín. Zvieratká sa usilujú naplniť si svoje komôrky
zásobami, ktoré im pomôžu prečkať dlhú a náročnú zimu.
Ľudia sú na poliach a v náhradách a beria sa z darcovní-
rody. Nie jeden hubár sa raduje z plného košíka. Veľor sa
pohráva so šarkanmi a z lera sa ozývajú jilení rev.

Idie zima. Ukromy skladujú svoj šat a čakajú na prvý
sneh, aby sa mohli zakryť bielou perinou a uložiť sa na zas-
lúžený odpočinok.

opisovať.

2. písomná slohová práca

Uvažo
(Kto je priateľ?)

Keď som bola malá stačilo mi vravieť, že musím mať veľa priateľov. Podľa mňa nezáleží na tom či máš dvoch alebo pätnásť priateľov, ale na tom, že si pravý priateľ by mal byť niekto, kto okolo tvoj nie byť sám sebou, vie Ťa rozumieť a pomôcť Ťm. Priateľov si musíme veriť lebo v dnešnom svete sa hľadajú ľuďo.

Niektorí ľudia majú len pár priateľov ktorým veria na sto percent. Preto to tak je? Myslím si, že niektorí ľudia v dnešnej dobe si nevidia svojich priateľov. Je to zlé a nemyslím, že by to tak malo ostať. Priatelia sú ako svetlo na konci tunela. Stačí pri Ťa, keď to potrebuješ, majú Ťa rodi takého aký ste doverujú Ťm a my doverujeme im. Tieto aký by bol život bez priateľov? Život bez priateľov by bol nudný. Predstavte si, že by ste voľný čas nebrávil s priateľmi. Nuda!

Mnohokrát si nechceme priznať, že priateľov potrebujeme, ale je to tak, potrebujeme ich. Preto sú takí väzenci. Hovorá sa, že sa pohádame, ale je to normálne lebo hádky k priateľstvu patria. Predstavte si ako by vyzeralo priateľstvo bez vyjadrenia svojho názoru. Asi by to bolo veľmi falošné a to asi nikto nechce. Nemali by sme zabúdať ani na pravidlo, že ak chceme brať musíme aj dávať. Ak chceme od priateľov niečo (musíme im to) musíme im to

2 písomná slohová práca

Ja - Rozprávanie s využitím priamej reči
(Učebnici v lese)

„Nepôjdeme najspa na huby?“ spýtala sa ma sestra.
„Prečo nie?“ povedal som s radosťou. Keď sme išli rodičom
oznámidiť náš plán. „Dobry“ povedal ocko. Potom sme si
išli umyť ruky a spať. „Vstávame!“ budila nás mamička
skoro ráno. Probíkali sme sa a išli sa najesť.

Mamička nám nabalila občerstvenie a vypravila nás.

Vyviezli sme sa na štvorholku až na vrchol lesa.
Vystúpili sme a rozdělili sme sa. Ja so sestrou sme išli
na sever a ocko na východ. Učebnici sme sa mali o hodinu
na tom istom mieste. Čerou sa ma sestra spýtala:

„Myslíš, že najdeme veľa dubákov?“ Za pol hodinu
sme mali košíky plné. Zohol som sa po dubáke a našiel
čudný zvuk. Moja sestra vybuchla: „Aha!“ Ušiel som sa
a uvidel som veľkého diviaka. Pýchlo sme sa schovali
za strom. Pehyť sa: „povedala mi sestra. Nenápadne
sme sa poverili a uvedomili sme si, že na nás sú ešte
dve míle. Čekali popri nás a my sme si vydýchli.“

Vrátili sme sa ku štvorholke. „Aho?“ spýtal sa nás ocko.
Povedali sme mu všetko, čo sa nám prihodilo.

Išli sme domov. Doma nás nás privítala mamička.
Keďže sme boli hladný dala sme sa najesť. Keď sme o
kom kniežku si povedali aj mamička reverala.

„Ná sa bližim na ďalší pehny deň, kedy budeme
sare môcť ísť na huby.“ povedal som unaveno.

2. písomná ^{Ma!} slohová práca

Dynamický opis
(Opis pracovného postupu)
Mapa poriadku

Material: výštes
róžovica, alebo ryža
pohár
voda
hnedá farba
ceruzka
vyžramováčka

Postup: Na výštes vysypeme róžovicu, alebo ryžu a rozložíme.
Rozložíme do pokutného tvaru. Pripravený tvar odčertíme
ceruzkou. Potom si pripravíme pohár. Do pohára nalejeme
vodu. Primesáme hnedú farbu, ktorú naberieme na pripravený
výštes. Čakáme kým to úplne nevyschne. Keď je to vy-
schnuté vyžramováčkou odlohneme vzniknuté tvary.
Následne povijeme fantáziou a na mapu dočertíme kraj-
jaskyne, sopky, hory, brehly, riámly a aj nejaké prírodné.
Takto vyrobená mapa nám môže zdobiť stôl, alebo stenu.

2. písomná slobová práca

Uraha

(Kto je priateľ?)

Priateľstvo, čo to je, a prečo nám na ňom tak záleží? Priateľstvo prevláda hlavne úprimnosť, pochopenie a dôvera. Nie je jednoduché niekomu dôverovať a byť úprimný, no bez úprimnosti to nie je priateľstvo. Je to iba ľaduchý úsmev plný klamstva a falzie. Praví priateľstvo o úprimnom dôverovaní sa ľudské srdce, no dŕží sa to. Myslíme si, že každý človek potrebuje niekoho, komu môže dôverovať, keda každý potrebuje priateľa.

Priateľ je obvyčajne slovo, ale znamená veľa. V živom dome, keď sa mi milí uponáhli do práce či školy a rýji v tomto každodennom kolobehu, je veľmi dôležité mať niekoho, pri kom si oddýchnete, keď ste vyčerpaní. Niekoľko ľudí je však veľmi vzácny. Je to človek, ktorý sa odoberá svoj problém, len aby mohol vyriešiť tie vaše. Je to milo v ľahkej miestnosti, z ktorej sa nemôžete dostať. To on Vám pomôže vybrať bližie od domu k vášmu štádiu. Je to váš priateľ. Pravý priateľ Vás nikdy nebude klamať, nepodceňuje Vám máty a nebude Vás sa chvilku okorávať, ale práve naopak, bude Vás pred okolnými obhajovať a to hlavne vo vašej neprítomnosti. A to je rozdiel medzi priateľom a kamarátom. V kamarátom sa možno stretávajú každý večer, hrajú spolu futbal či sa učia do školy, ale nemôže sa na neho spoliehať, neverie o istotu povedať, ako sa správa vo vašej odole, keď kam nie ste. (Be) Preto neprednostňuje kamarátov pred priateľmi, inak pridete o tých, ktorí sú sa Vás ochotný položiť aj život.

Na záver by som len chcela povedať, že v živote je dôležité rozoznať, kto je kamarát a kto je priateľ. Ak takého skutočného priateľa máte, treba si ho vážiť a starať sa o vaše spoločné priateľstvo, pretože to nie je obvyčajná vec a váš priateľ nie je obvyčajný človek, ale rodina, ktorú si môžete vybrať.

1. písomná slohová práca

Matický opis

(opis kvetu)

Vianočná ruža je zimná a izbová rastlina, ktorá potrebuje teplo a slnečné miesto.

V rastlino je nízka. Listy má veľké zelené, kvety sú rôznofarebné. Najčastejšie červené. Kvet sa skladá z dvoch až viacerých lupenov. Lupene majú sľzovitý tvar. V strede kvetu sú žlté tyčinky so svetlo hnedou hlavičkou. Lupene sú usporiadané do tvaru hviezdy. Stonka je hrubšia, pevná, vzpriamená a rozvetvená. Listy a lupene sú na dotyk mäkké. Veľkosť je od štyridsiatich centimetrov do stošesťdesiatich centimetrov.

Je to typická vianočná rastlina. Využíva sa na dekoráciu počas vianoc. Okrem červenej (sú) máva aj iné farby napríklad biela, ružová.

2 písomná slohová práca

Uraku

(Vela kraj mi chyba istarsie)

"Istarsie je dobrý prúd života."

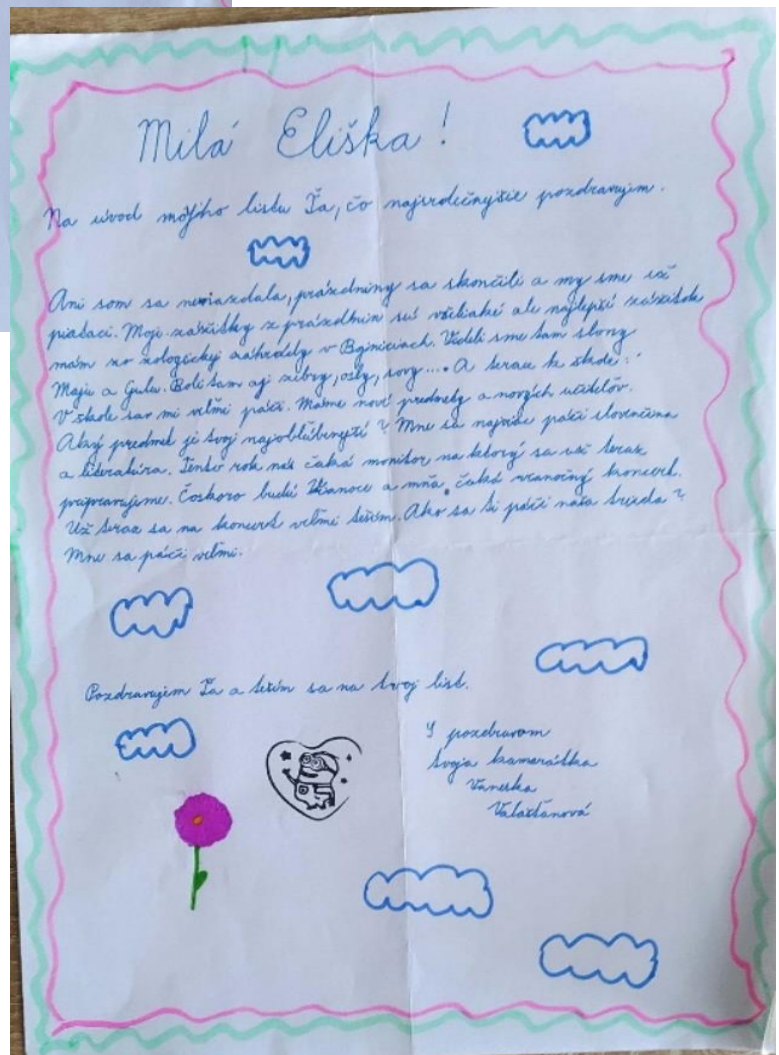
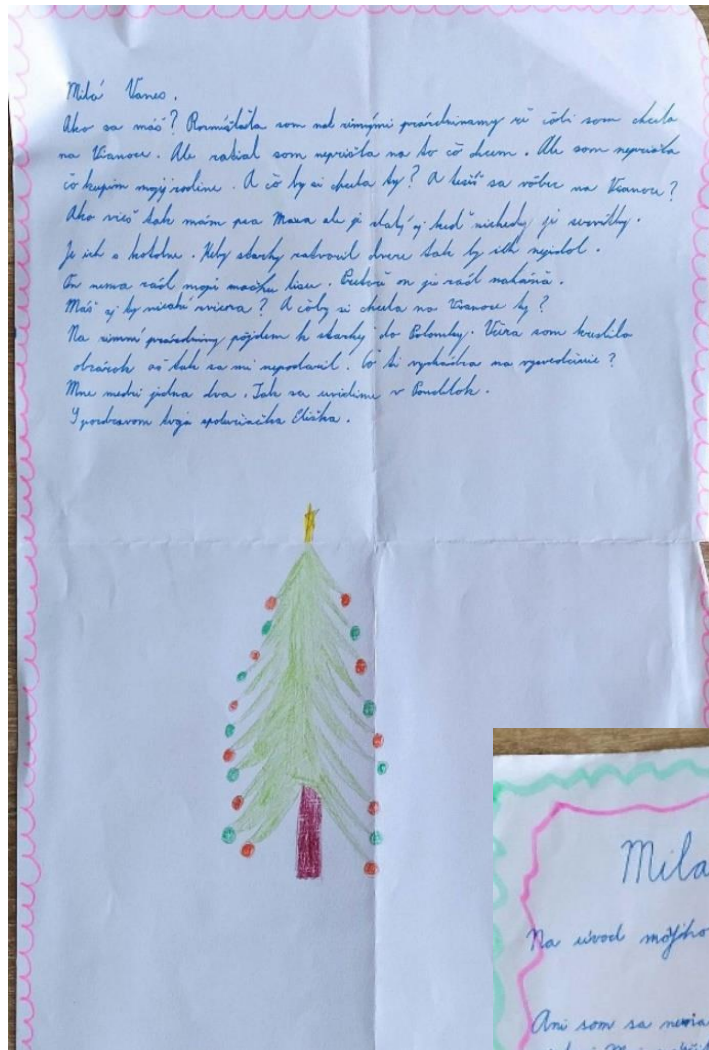
Lenín a Kľosa, staroveký grécky filozof

To raziaku by som ráčala tým, že istarsie je veľmi relatívny pojem a každý ho vníma inak. Tak ako sa ho naučil vnímať.

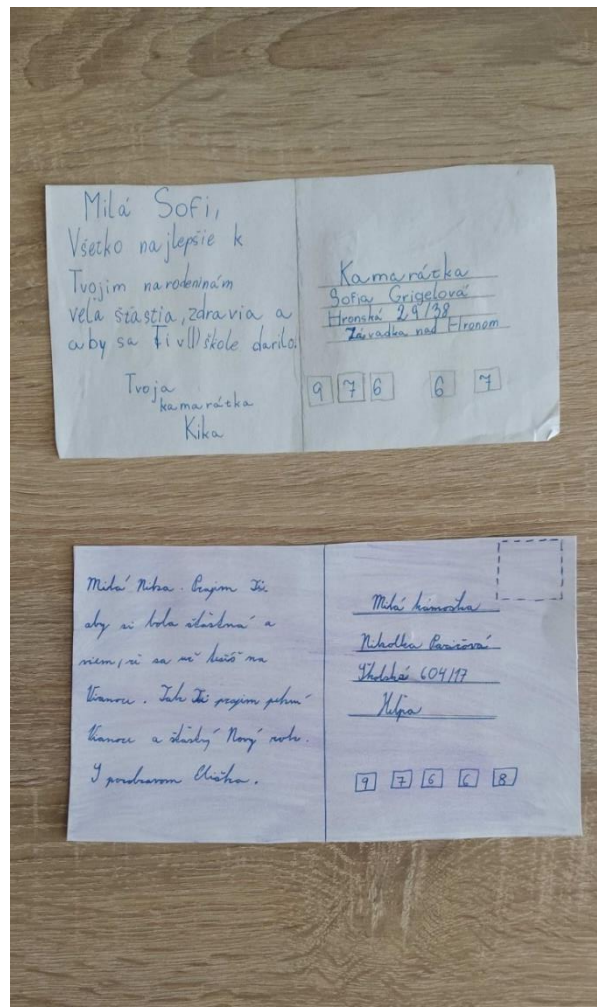
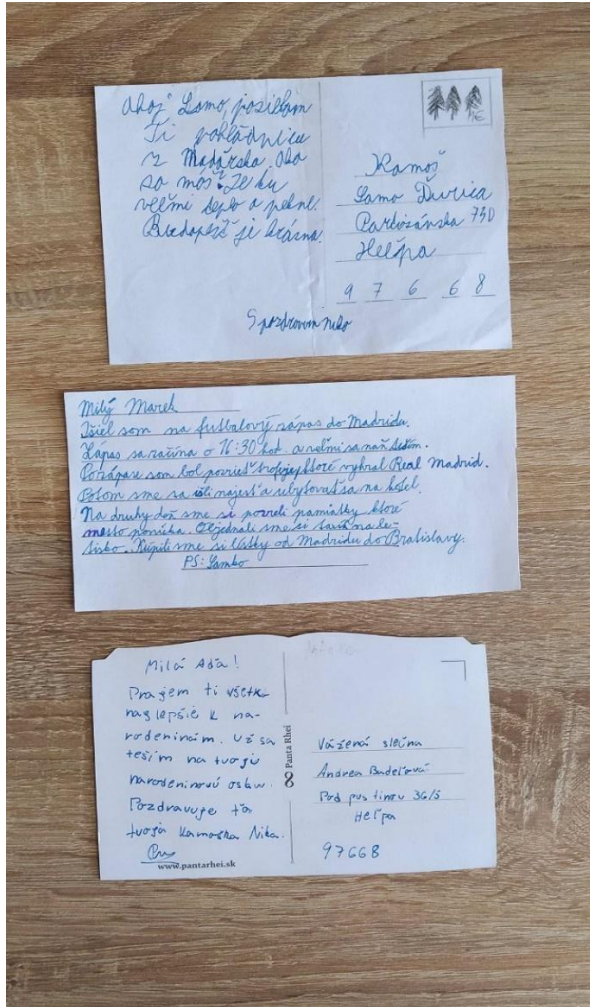
Ja som sa naučila vnímať istarsie ako vodu. Niečo čoho majú niektorí nadbytok a pre niektorých je to vzácne ako zlato. Istarsie je ako myšlienka, ktorá sa po mne, až tým k niekomu prechádza a nerozlišuje mu deň. No nie vždy sa to stane. Niekomu môže istarsie aj chybať. Ako niekedy aj mne. A keď niekomu chyba, rázne snova sú pod raskou namáhavý každodennosti a šišky práce. Na mieste v tomto svete, ktoré nazývame, normálnym životom. No nie vždy sú normálne, srameni sú bez istarsie. Len sme sa to tak naučili.

Tak preto, aby ste to istarsie mali, sa podujete napísť. Musí k Vám prísť. Musí nám vela kraj chybať, aby sme ho mohli vela kraj nájsť. Všetko má svoj vlastný kolobek. Ako aj voda, tak aj istarsie.

Súkromné listy, 5.ročník

Pohl'adnice, 5.ročník

Redakcia Bodky

Školský časopis Bodka vydáva Základná škola, Školská 604/17, 97668 Heľpa

